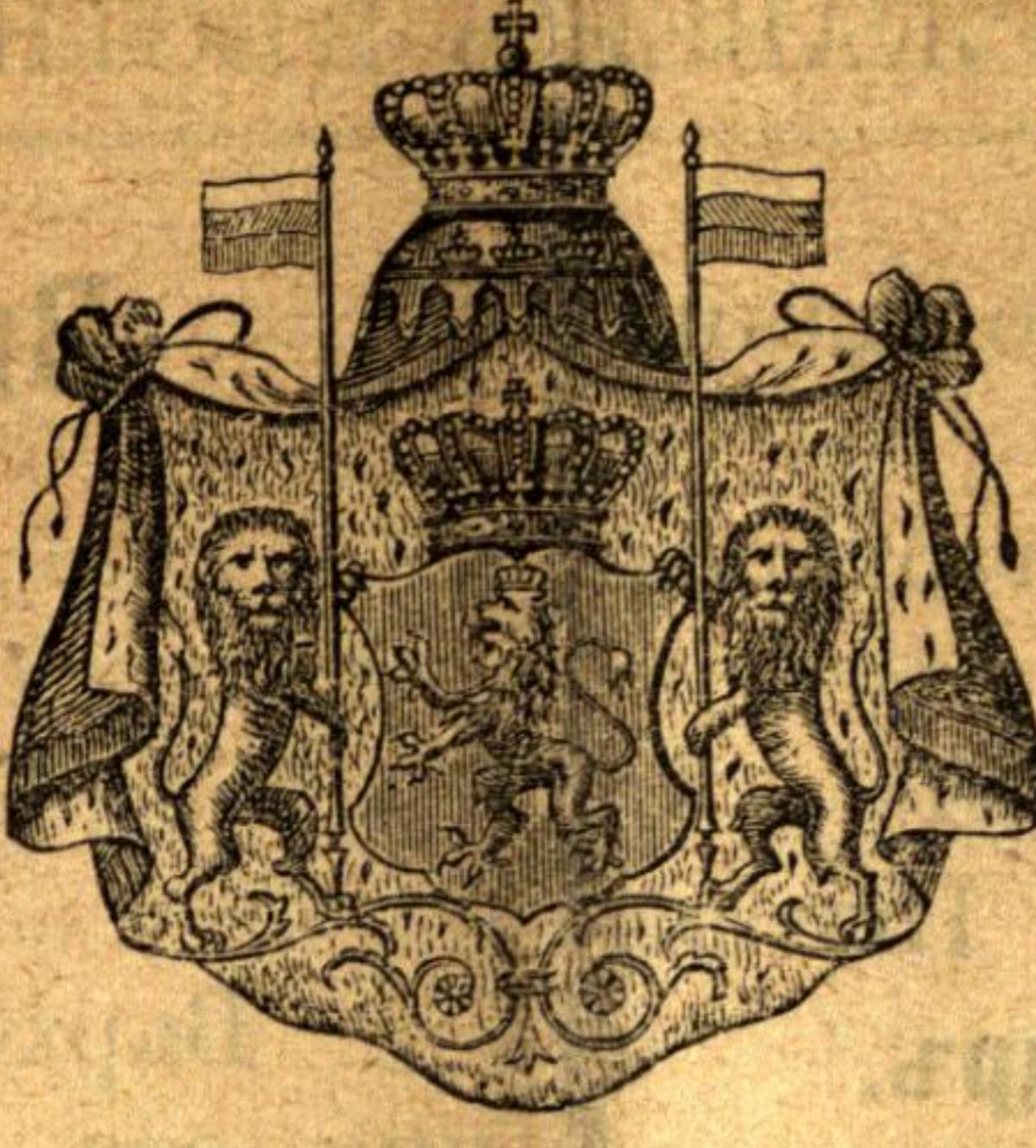

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега 2 пъти въ седмицата, срѣда и сѫбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“
за въ Княжеството е 12 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Поръчки и писма за „Държавенъ Вѣстникъ“
се испрашватъ до Администрацията въ Министерството на Пресвѣщението

ГОД. III.

СОФИЯ, срѣда 24 юни 1881.

БРОЙ 43.

По Министерството на Правосѫдието.

УКАЗЪ

№ 479.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министъръ на Правосѫдието отъ 10 юни 1881 г. подъ № 107

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Статья I. Да прикомандировами Павлова Сильванский, временно, като чиновникъ въ Министерството на Правосѫдието, до гдѣто се открие пъкое вакантно място, съответствуващо на неговото звание и познания.

Статья II. Да отпуснемъ на казания Сильванский по осемъ хиляди франка годишно съдържание, отъ суммитъ предвидени въ бюджета за настоящата година за допълнителна плата на иностраничните юристи (§ 9 ст. 4).

Статья III. Да разрешимъ щото заплатата на горѣканния да се счита отъ 4 май настоящата година, тъй като той отъ това време е отчисленъ отъ службата си въ Русия.

Статья IV. Испълнението на настоящий указъ възлагамъ на Нашътъ Министъръ на Правосѫдието.

Издаденъ въ гр. Русе на 10 юни 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Принадписалъ:

Министъръ на Правосѫдието П. Х. Стаматовъ.

Съ указъ подъ № 480 отъ 10 юни 1881 год. се постановява по ст. I уволнява се Тодоръ Богоровъ отъ длѣжността секретарь при Тутраканския мировий съдъ, съгласно съ собственото негово желание и по ст. II назначава се Георги Ганевъ за секретарь при Тутраканския мировий съдъ намѣсто Т. Богоровъ.

Съ указъ подъ № 481 отъ сѫща дата, отчислява се Стефанъ Х. Гендовъ отъ длѣжността членъ при Русенския окръженъ съдъ съгласно съ членъ 146 отъ закона за устройството на съдилищата.

Съ указъ подъ № 483 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I назначава се Кръстю Хаджи Петровъ за съдебенъ слѣдователъ при Силистренския окръженъ съдъ на място вакантно; по ст. II назначава се Тодоръ Грънчаровъ за съдебенъ приставъ при Силистренския окръженъ съдъ на място вакантно; по ст. III назначава се досегашния секретарь на Варненския окръженъ съдъ Атанасъ Стойковъ за съдебенъ приставъ при истия съдъ на място вакантно; по ст. IV назначава се досегашния секретарь на прокурора при Варненския окръженъ съдъ Иванъ Каназирски, за съдебенъ слѣдователъ при истия съдъ на място вакантно; по ст. V назначава се досегашния съдебенъ приставъ при Видинския окръженъ съдъ Манолъ Н. Ангеловъ, за съдебенъ слѣдователъ при истия съдъ, на място вакантно и по ст. VI назначава се досегашния подсекретарь на Видинския окръженъ съдъ, Димитъ Найденовъ, за съдебенъ приставъ при истия съдъ, намѣсто М. Ангелова.

Съ указъ подъ № 485 отъ сѫща дата, назначава се Димитъ Георгиевъ, смотрителя при Видинската тюрма, за съдебенъ приставъ при Видинския окръженъ съдъ на място вакантно.

Съ указъ подъ № 486 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I отпуска се на студента отъ юридическия факултетъ въ Виена, Михаила Ив. Войникова, по двѣстя франка мѣсечна стипендия за осемнадесетъ мѣсесца, т. е. отъ 1 юни 1881 год. и за напредъ за обозначените осемнадесетъ мѣсесеца, до свършването на юридическите си науки, а по ст. II разрешава се щото горѣзначените сумми да се отпуснатъ отъ екстра-ординарните сумми на Министерството на Правосѫдието.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 502.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ представено Намъ съ докладътъ му отъ 11 юни подъ № 56

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се открие отъ § 3 ст. 3, изъ бюджета за текущата 1881—82 финансова година, отъ непредвидените расходи по Министерството на Финанситѣ, кредитъ на сума четири хиляди петстотинъ и седемнадесетъ лева и седемдесетъ пять стотинки, за да се повърнатъ израсходните взаимообразно, отъ полупроцентниятъ сборъ на митницата, за постилание една митарственна магазия и за възнаграждението, дадено на Варненския градски инженеръ по съставяне плана за новото здание на митницата и наглеждането върху точното испълнение работите въ него.

Ст. II. Нашътъ Министъръ на Финанситѣ се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Варна на 14 юни 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Принадписалъ:

Министъръ на Финанситѣ Геор. К. Желѣзовичъ.

УКАЗЪ

№ 503.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 11-и юни, подъ № 55,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се открие отъ § 3, ст. 3, изъ бюджета за текущата 1881—82 финансова година, отъ непредвидените расходи, по Министерството на Финанситѣ, кредитъ отъ

3000 лева, за доискарвание на новото митарствено здание въ Варна.

Ст. II. Нашътъ Министър на Финансите се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ г. Варна на 19 юни 1881 год.

На първообразното съ собственната ръка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Министър на Финансите Геор. К. Желевскичъ.

Съ указъ подъ № 501 отъ 14 юни т. г. назначава се Пантелеј Н. Таневъ на длъжност допълнителенъ подначалникъ въ IV отдѣление при Министерството на Финансите на място вакантно съ 2400 лева годишна плата.

По Минист. на Народното Просвѣщение.

УКАЗЪ

№ 475.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Управляющия Нашето Министерство на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8-и юни 1881 год. подъ № 1834,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се отчисли отъ длъжността на окръженъ училищенъ инспекторъ въ Ломско-Берковски учебенъ окръгъ, Иванъ Десевъ отъ 1-ий текущий юни.

Ст. II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Управляющия Нашето Министерство на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ г. Русе на 10 юни 1881 година.

На първообразното съ собственната ръка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Управляющия Министерството на Народното Просвѣщение:

Др. Конст. Иречекъ.

УКАЗЪ

№ 478.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Управляющия Нашето Министерство на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 юни 1881 год. подъ № 1831

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се даде едно пособие отъ шестотинъ лева на Професора Антона Безеншека, за напечатвание втората част на своя „Югославянски Стенографъ“ като необходимъ учебникъ по стенографията.

Ст. II. Тая сумма да се вземе отъ опредѣленната статия въ расходниятъ бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение за литературни предприятия.

Ст. III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Управляющия Нашето Министерство на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ г. Русе на 10 юни 1881 г.

На първообразното съ собственната ръка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Управляющия Министерството на Народното Просвѣщение:

Др. Конс. Иречекъ.

Върховниятъ Кассационенъ Съдъ.

ОПРЕДЕЛЕНIE

№ 162.

Върховниятъ Кассационенъ Съдъ, въ Общето си Събрание, отъ двѣтъ Отдѣления, на 16 Май 1881 г., въ слѣдующий съставъ: Предсѣдателствующий Василий Мишайковъ, Членове: Иванчо Пенчовъ, Гавриилъ Моравеновъ и Теодоръ С. Бурмовъ, при Секретаръ Найденъ Беневъ, и въ присъствието на Прокурора Христа Стоянова, слуша предложеното отъ Предсѣдателствующий на основание 64 ст. п. 4 отъ Съдоустройството за обсѫждение и разрешение окръжното предложение на Министерството на Правосъдието отъ 18 Мартъ 1881 год., № 1182: До всичкитѣ Гг. Предсѣдатели на Окръжните Съдилища и до Мировитѣ Съдии, което е слѣдующото: „Като имамъ предъ видъ Окръжното опредѣление отъ Кассационенъ Съдъ, съ дата 25 Октомври 1880 г., публиковано на 24 Декември подъ № 968, въ което е разяснено, че по дѣлата, които сѫ подсѫдни на Мировитѣ Съдии и които постъпватъ въ Окръжните Съдилища, като въ Апелационни Инстанции, не трѣбва да ся взематъ означенитѣ въ 957 чл. парични сборове, — считамъ за нуждно да дамъ слѣдующите обяснения:

„Въ постановлението си Кассационния Съдъ ся е водилъ изъ между другитѣ и отъ тѣзи съображенія, че на основание на 166 чл. отъ Гражданското Съдопроизводство у Мировитѣ Съдии е послужила 200 стат. отъ Руския Уставъ за Гражданското Съдопроизводство, на основание на която, по мнѣнието на Кассационния Съдъ всичкото производство на Гражданските дѣла у Мировитѣ Съдии, въ всичкитѣ Съдебни инстанции, е освободено отъ плащанието на пошлини и сборове“.

„Като имамъ предъ видъ, че Кассационния Съдъ, освѣнъ че е допустилъ неумѣстно указание, на иностранинъ законодателства, но това указание на 200 стат. отъ Руското Граждан. Съдопроизводство, е и фактически не вѣрно, тѣй като тя е отмѣнена въ Россия по законодателенъ порядокъ още на 10 Май 1877 год.“;

„Че по точния смисъ на 166 чл. отъ Гражданското Съдопроизводство у Мировитѣ Съдии само по ония гражданска дѣла ся не плащатъ никакви парични сборове, които сѫ произвождатъ исклучително у Мировитѣ Съдии“;

„Че дѣлата които постъпватъ по апелация, срѣщу рѣшенията на Мировитѣ Съдии въ Окръжниятъ Съдъ ставатъ, по производство, дѣла на Общите Съдебни мѣста“;

„Че въ общите Съдебни мѣста съгласно 957 чл. отъ Врем. Съд. Пр., апелационните жалби поддържатъ безусловно на два процентъ сборъ (2%) и всички гербови и канцелярски пошлини“;

„Че всичките опредѣления на Кассационния Съдъ, постановени или въ порядока на Кассацията по 29 чл. отъ Допълн. къмъ Вр. Съд. Пр., или по собственното усъмнѣние въ порядока на 39 чл. отъ сѫщото Допълнение, никога не могатъ да бѫдатъ обязателни, въ силата на самия законъ, за сѫдилищата въ Княжеството, а служатъ само за ръководство въ примѣнение на законите“;

„Че исключение отъ това правило отъ закона на Княжеството сѫ допушта само по 30 чл. отъ Допълнението“;

„Че всичките распорѣждания въ отношение на административната дѣятелност на сѫдилищата, както напр. отчетности, порядока за водение книгите, вътрешния порядокъ на сѫдебните мѣста и дѣлопроизводството, взимане различни сборове по актове или сѫдебни дѣла и др. такива распорѣждания, при извршванието на които Съдътъ действува въ качествъ на Административно, а не на Съдебно установление, принадлежатъ исклучително на Съдебната Администрация, а не на Кассационния Съдъ“;

„Че по този начинъ опредѣлението на Кассационния Съдъ, за прекращение сборовете отъ апелационните жалби срѣчу рѣшенията на Мировитѣ Съдии, не може да ся признае за правилно“;

„Азъ имамъ честь да предпиша на всичките предсѣдатели на Окръжните Съдилища и на Мировитѣ Съдии, относително сборовете при производството на дѣлата, ко-

ито постъпватъ въ Окръжните Съдилища по апелация, а също и по дѣла производящи ся въ Окръжните Съдилища по аппелирание срѣдъ рѣшенията на Мировите Съди, да ся ръководятъ точно съ 957 ст. отъ Вр. Съд. Пр., както и по другите установени за сборовете закони“;

„Освѣнъ това предлагамъ на Гг. Предсѣдателите на Окръжните Съдилища и Гг. Мировите Съди, на послѣдните чрезъ Предсѣдателите на Съдилищата, да представатъ въ Министерството на Правосъдието не по късно отъ Априлия мѣсяцъ т. г. подробні вѣдомости за количествата на не взетите сборове въ случаи, ако Определението на Кассационния Съдъ отъ 24ий Декември подъ № 968 ся е испълнявало“.

Като изслуша заключението на Прокурора, Върховниятъ Кассационенъ Съдъ взе въ съображение: 1) че толкуването на законите, принадлежи на Върховниятъ Съдъ а не на Министъръ на Правосъдието, ся вижда: а) отъ 5 ст. на Съдоустройството, която само на Върховниятъ Съдъ предоставлява да наблюдава за точното испълнение на законите и единаквото имъ при способление отъ всичките Съдилища въ Княжеството, които разглѣдватъ дѣлата по сѫщество, отъ 55 ст. на Съдоустройството, която запрещава на Министъръ на Правосъдието да тълкува законите, като му предоставлява само едно право — да предлага въ Върховниятъ Съдъ за въпроси, за които получава свѣдѣния че ся рѣшаватъ не еднообразно въ разните съдебни мѣста, или която на практика повдигатъ съмнение, и отъ 39 ст. отъ Допълнението къмъ Вр. Съд. Пр., която предполагава на Върховниятъ Съдъ и по неговото собствено усъмнѣние да спомага за правилното и успѣшно движение на дѣлата въ съдилищата чрезъ циркуларни разяснения, основани върху духътъ и смисълъ на „Вр. Съд. Прав.“, на новото Съдоустройство и на другите закони, които дѣйствуваха въ Княжеството, до окончателното преглеждане въ законодателенъ порядокъ на „Вр. Съд. Прав.“; б) отъ 137 ст. п. 1 отъ Угл. Съдопроизводство за Мировите Съди, 153 п. 1ий Гражд. Съдопроизв. за Мировите Съди и 11 ст. отъ Учрежд. на Върх. Съдъ п. 1ий на основание на които само толкуването на Върховниятъ Съдъ ся счита правилно, като ся допушатъ жалби, протести и просби за отмяна на окончателните присъди и рѣшения по причина на неправилното толкуване на законите отъ Съдовете, които разглѣдватъ дѣлата по сѫщество, в) отъ протоколите на Народното Събрание, XXXII засѣдане, 13 Май 1880 година, л. 421 и 422 отъ съдѣржанието на които ясно се вижда, че тълкуването на законите е съдебна функция, а не съдебно-административна, и г) че самъ Министъръ, испроводилъ за разрешение въ Върховниятъ Съдъ, на основание 55 чл. отъ Съдоустройството, съ предложение отъ 5. Декември 1880 г., № 2985, възбуденитъ въпросъ отъ Прокуроръ при Русенскиятъ Апелативенъ Съдъ относително тълкуването на 166 ст. отъ Гражданското Съдопроизводство за Мировите Съди, следователно, съ това самъ Министъръ на Правосъдието е признавалъ че тълкуването на повдигнатите съмнителни въпросъ принадлежи не нему а на Върховниятъ Съдъ. 2.) Че не може определение на Съдътъ да биде отмѣнено отъ Министъръ на Правосъдието ся вижда: а) отъ 12, 13, 149, 160—162 ст. отъ Конституцията, които отдавляватъ Испълнителната власт отъ Съдебната и предоставяватъ на Министъръ на Правосъдието само Съдебно-Административна функция, а не и Съдебна, б) отъ 103, 105, 113—116, 128 и 146 ст. отъ Съдоустройството, които показватъ въ какво състои Съдебно-Административната функция на Министъръ на Правосъдието, а именно, въ назначаванието, премѣстяванието, уволняването, на дѣлностни лица по съдебното вѣдомство, въ надзорътъ надъ съдебните мѣста и дѣлностните лица, и въ възбуждането дисциплинарно производство върху Съдии и в) отъ това, че сѫщността на всѣкий надзоръ състои въ наблюданието, да би подчиненитъ на тоя надзоръ мѣста и лица си испълнявали точно своите обязанности, безъ да отстѣпватъ въ никакъ отъ предписанията на законъ, въ възстановлението на нарушенитетъ редъ, а кога нарушението е станало по вината на нѣкого си, то и въ предаванието виновните на законна отговорност. 3.) Че Ми-

нистрътъ на Правосъдието не може да влиза въ оценяването на опредѣленятията на Върховниятъ Съдъ и да ги признава правилни или неправилни, ся вижда: а) отъ това, че законътъ не му дава такво право, б) отъ това че Министъръ на Правосъдието не е Съдия, а Администраторъ, в) отъ това, че надъ Върховниятъ Съдъ, който съставлява послѣдна Съдебна инстанция, не съществува контролъ ни дисциплинаренъ, ни съдебенъ, защото ако съ допустне надъ него контролъ отъ нѣкое учреждение или лице, то това послѣдне учреждение или лице по необходимостъ ще биде безконтролно и ще замѣни Върховниятъ Съдъ, който въ такъвъ случаи ще престане да е послѣдня съдебна инстанция, а отъ само себѣ си ся разбира, че трѣбва най-послѣ да има едно съдебно учреждение, на което съдѣлните трѣбва да ся считатъ правилни и безконтрольни по законътъ, както днесъ таково съдебно учреждение по законътъ е Върховниятъ Съдъ, и г) отъ това, че Върховниятъ Кассационенъ Съдъ разрѣшава окончателно въпросите по препирни за подсѫдностъ между Съдебните и Правителствените власти, споредъ протоколите на Учредителното Събрание стр. 123. 4.) Че за да може правилно да ся истѣлкува какъвто и да е законъ трѣбва да ся узнае тѣзи обстоятелства и причини, които съ го предизвикали, или да ся узнае тоя источникъ отъ гдѣто има произходенето си данийтъ законъ, заради това за да може правилно да ся истѣлкува 166 ст. отъ Гражд. Съдопроизводство за Мировите Съди, трѣбва да ся узнае источникъ и обстоятелствата които съ били предъ видъ при узаконението ѝ: а) тая 166 ст. е преведена дума по дума отъ 200 ст. на Рускиятъ Уставъ отъ Гражданското Съдопроизводство (1864 год. 20 Ноември), въ която сяказва „че производството у Мировите Съди ся освобождава отъ гербови и всякакви мита“, б) Установленниятъ принципъ отъ 200 ст. на Руското Гражд. Съдопроизводство, за да не ся зиматъ мита у Мировите Съди, отпослѣ ся е нарушилъ въ Россия чрезъ законътъ отъ 10 Май 1877 год. чрезъ който ся предписва да ся зима съдебно мито единъ процентъ въ полза на земството, но не въ полза на казната, в) отъ протоколите на Народното Събрание л. 409 и 413 ся вижда че при редакцията на 166 ст. ся ималъ предъ видъ указаниетъ принципъ отъ 200 ст. на Рус. гражд. Съдопроизводство, защото въ тѣзи протоколи сяказва че, „Мировите Съди, ще биде скоръ, ефтинъ и почти безплатенъ, като ся освобождава отъ съдебно и гербово мита“, и г) неосвобождаванието на мировото производство отъ гербови и всякакви мита, не може да ся ограничи само за Мировите Съди, но трѣбва да има приложение и за втората Мировая инстанция, т. е. и за Окръжните Съдове, които по Мировото правосъдие замѣняватъ Мировите Съдове въ Россия, защото ако законодателътъ считаше Мировото производство на Окръжните Съдове за производство на Общите Съдебни мѣста, което на основание 957 ст. отъ Вр. Съд. Правила, не може да ся освободи отъ гербови и всякакви мита, то не ще съ 167 ст. отъ Гражд. Съдопроизводство за Мировите Съди да направи исключението относително взиманието на канцелярските мита по Мировото производство и за Окръжните Съдове по дѣла на Мировото правосъдие, защото взиманието на канцелярски мита отъ Общите Съдебни мѣста ся опредѣля отъ 961 ст. отъ Вр. Съд. Правила, следователно законодателътъ, като е приелъ съ 166 чл. принципътъ, приложенъ въ 200 ст. отъ Руското Гражд. Съдопроизводство, а не въ законътъ отъ 10 Мая 1877 г., като не счита производството на Окръжните Съдове по дѣла на Мировото правосъдие за производство на Общите Съдебни мѣста, то само по себе си ся разбира, че 166 ст. отъ гражд. Съдопроизводство за Мировите Съди не може да има приложение само за производството на Мировите Съди, но и за производството на Окръжните Съдове, по дѣла на Мировото правосъдие. Отъ друга страна, тълкуването на 166 ст. отъ Гражд. Съдопроизводство на Мировите Съди, което ся дава отъ Окръжното на Министерството на Правосъдието, не може да биде вѣрно, по тая причина, че споредъ 167 ст. отъ Гражд. Съдопроизводство на Мировите Съди, Окръжните Съдове по дѣла на Мировото правосъдие ся задължаватъ да взиматъ канцелярско мито поло-

винъ франкъ за листъ, когато споредъ Окръжното на Министерството на Правосъддието ся задължаватъ да взиматъ 5 гроша, или единъ франкъ, на основание 961 ст. отъ Вр. Съд. Прав.; но само по себе си ся разбира, че никой нѣма право да тълкува законите така, щото да отмѣнява съществуващи закони; 5.) Че нѣма никакво съмѣнение, че опредѣленията на Върховниятъ Кассационенъ Съдъ, които сж постановяватъ по 55 ст. отъ Съдоустройството, по 39 ст. отъ Допълнението къмъ Вр. Съд. Правила, и опредѣленията, които ставатъ по редът на надзорътъ (108 п. 1, 109 ст. Съдоустр.) сж задължителни, защото ако сж допустне противното, то не може никакъ да ся обясни цѣлесъобразността на тия статии 55 и 39 както и правото на надзорътъ.

На основание горѣзложениетъ съображения и закони, Върховниятъ Съдъ Опредѣлява: 1) Окръжното писмо отъ Министерството на Правосъддието отъ 18 Мартъ 1881 год., № 1182, да ся отмѣни, като ся предпише на Съдилищата да ся ръководятъ по тоя предметъ отъ Окръжното Опредѣление на Върховниятъ Съдъ отъ 25 Октомври 1880 г., подъ № 968, което е било всяко въ силата си и не може да ся отмѣнява отъ Министъръ на Правосъддието, и 2) становото Опредѣление да ся съобщи на всичкитъ Съдилища за ръководство и испълнение, като ся испроводи преписъ отъ него до Господина Министра на Правосъддието за свѣдѣние.

София, 23 юни 1881 год.

На първообразното подписали: Предсѣдателствующий Минайковъ, Членове: Иванчо Пенчовичъ, Г. А. Моравеновъ, Ф. Бурмовъ. Приподписалъ: Секретарь Н. Беневъ.

Съ първообразното е вѣрно:

Секретарь: Н. Беневъ.

По Министерството на Просвѣщението.

Предварителни свѣдѣния за преброяваньето народонаселение-
то въ Княжеството България отъ 1-й януари 1881 год.

ОКРЪГЪ СЕВЛИЕВСКИЙ.

№ по редъ	Название на околийтъ и центровете имъ	Населени къщи	Домакин- ства	Присъствующе население			
				Мъжъе		Всичко	
				Гражд.	Войници		
1	Околия Севлиевска .	9,113	9,369	25,983	80	27,036	53,099
2	Градъ Севлиево . . .	1,765	1,803	3,876	452	4,041	8,369
	Всичко	10,878	11,172	29,859	532	31,077	61,468
3	Околия Габровска . .	4,030	4,067	11,278	21	11,279	22,578
4	Градъ Габрово . . .	1,558	1,632	3,940	126	3,777	7,843
	Всичко	5,588	5,699	15,218	147	15,056	30,421
	Всичко въ окръга	16,466	16,871	45,077	674	46,133	91,889

За началникъ на отдѣлението: Ташикмановъ.

Телеграмми.

До Господина Министра на Финансите.

Рахово, 18 юни 1881 год.

За отговоръ на телеграммата Ви № 1032 явявамъ Ви, че реколтата тѣзъ година на ситните храни е добра, съ искключение на една частъ, и то по вѫтрѣшните села по причина на многото дъждове презъ пролѣтъта, е слаба; съното много добро, ранните кукурузи сж слаби, а късните сж по-добри, но за тѣхъ не е минало времето; тѣзи дни ги валѣ дъждъ, има надежда да се оправятъ. Предписахъ на кметовете да ми доставятъ свѣдѣния по-точни, щомъ ги получащите Ви ги съобщатъ.

№ 2552.

За Управлятеля секретаръ Х. Ивановъ.

Севлиево, 19 юни 1881 год.

По № 1032. Житата и ичумиците добри, овесътъ слабъ, овощите тоже; кукурузъ въ Севлиевската околия отъ начало до сега въ добро положение, а Габровската въ незавидно, но по причина дъждоветъ има се надежда за поправяне. Земедѣлците възлагатъ добра надежда отъ всичкитъ съ искключение на кукуруза въ Габровската околия.

№ 1774.

За управителя секретаръ Славковъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавастъ“.)

Прага, 19 юни. Смущения станаха въ Пражската школа. Университетскиятъ съвѣтъ поиска отъ министерството неотложно да спрѣти преподаванията за една недѣля. Пражските вѣстници строго осуждатъ буйствата на студентите и казватъ че цѣлото население безъ различие на народностъ осужда тѣхното повѣдение. Виенските вѣстници също казватъ че правителството ще испълни своите длѣжности ако отдалечи причините за тия смущения.

Парижъ. — Въ камаратата на депутатите по поводъ на запитванията върху събитията въ Оранската областъ, мнозина оратори говориха и нападнаха главниятъ управителъ въ Алжир и военниятъ власти. Г-нъ Ферри защити главния управителъ. На дневниятъ редъ послѣ това се гласува довѣдие съ 282 гласа противъ 194. — По поводъ на становите въ Сфакъ смутове, гдѣто мнозина европейци сж ранени отъ фанатичните бунтовници, много парижки вѣстници правятъ отговорна Портата за агитациите и между Туниските и Алжирски мюсюлмани, и искатъ щото Франция да испрати броненосци въ Триполисъ.

Парижъ, 20 юни. Френските броненосци ще бомбардиратъ Сфакъ, ако бѫде нужда. Парижките вѣстници искатъ щото правителството енергично да дѣйствува спрямо Портата, ако тя праща подкрепление въ Триполи и по този начинъ възбуджа мюсюлмански фанатизъмъ.

Берлинъ. — Императорскиятъ принцъ тръгна тази вечеръ за Комбленцъ. Пожтуването на принцесата за въ Англия ще зависи отъ здравието на императрицата, която е също въ Комбленцъ. Вчера императрицата бѫше твърдѣ слаба, но ѝта премина легко, а тази зарано е по-добре.

Пловдивъ. — Разбойници вчера отвели г. Бернжеръ, германски подданикъ — директоръ за експлоатацията на Беловския балканъ, — който принадлежи на Баронъ Хирша. Разбойниците искатъ 15 хиляди лири откупъ.

Виена. — Вѣстникъ „Wiener Abendpost“ казва че компетентните прашки власти приели заповѣдъ да взематъ бѣрзи мѣрки за предвардаването на смуть. Същиятъ вѣстникъ мисли че главните представители на двѣтъ народности — Чехите и Нѣмците — ще посредствуватъ за да усмирятъ смутническите елементи въ Прага и тѣ ще оттърватъ правителството отъ да употреби строги мѣрки. Въ Прага и околностите и вчера е имало до 50 ареста.

Цариградъ, 20. — Распустителните отъ женитѣ имъ на Махмудъ Дамата и Нури Даматъ, зетеве на султана и осъдени на смъртъ, се четоха вчера. — Турко-гръцката конвенция трѣбаше да се подпише вчера, но по причина на преписване, подписването се отложи за въ сѫбота.

Берлинъ. — Вчера г. Бисмаркъ тръгна за Кисингенъ.

Римъ. — Генералъ Менебреа ще замѣсти генерала Циалдини като Италиански посланикъ въ Парижъ.

Тунисъ. — Френски войски се испроводиха въ Сфакъ за да помогнатъ на Туниските войски да възстановятъ порядокъ. Френски консулъ въ Сфакъ получилъ ударъ въ мишница, въ следствие на което костта му се пречупила. Всички европейци които се намиратъ въ Сфакъ избѣгаха на корабите.

Прага, 21 юни. Послѣдната ноќь полицията распъсна събра-
ния народъ по градските улици и послѣ цѣла ноќь бѫше на кракъ
за да се памѣси въ случай на нужда.

Цариградъ. — Кассационното сѫдилище разгледа апелационната жалба на осъдените по дѣлото на Абдулъ-Азиса. Рѣшението ще стане въ понедѣлникъ.

Кесингенъ. — Г. Бисмаркъ, госпожата му и синъ му Хербертъ пристигнаха вчера.

Лондонъ, 21. — Г. Буркъ представителъ на „Rond-polition“ ще тръгне презъ септември за Цариградъ.

Вашингтонъ. — Днесъ въ 9 часа заранъта, предсѣдателя на републиката г. Гарфиелдъ биде раненъ съ пушка. Увѣряватъ че раните му не сж смъртоносни. Има голѣмо вълнение. Убието е арестувано.

Римъ. — Оставката на г. Циалдини се прие. Г. Маршети, секретаръ въ сѫщото посолство, ще управява привременно дѣлата.

Будинъ-Пеща. — Отъ 400 узнати избори 228 сж либерали, 82 независими, 67 отъ умѣрената опозиция, 12 непринадлежащи на партия и 11 народни. Либералите печелятъ 51 мѣста.

Цариградъ, 22 юни. Споредъ мнѣнието на всички компетентни лица, процеса на Мидхатъ паша и съвиновниците му има само видима легалностъ. Въобще се вѣрва, че този процесъ бѫше чиста формалностъ съ цѣль да маскира очите на Европа. Едно опредѣ-

ление за предварителен арестъ отъ правителството би тласнало по-далечъ почитаньето на съдебните форми, ако неожиданното държане на Мидхатъ паша, което той запазва до последната минута, бѣше накарало да се върва че той би се задоволилъ да се остави на милостта на султана и не бѣше причинилъ страхъ отъ опасни за-плитания. Мидхатъ доказа неправилността въ самото извършване на процедурата, въ следствие на което съдътъ превиши распореждането на закона и не допусти Мидхату да представи своята защита, а настоя да се спрѣтъ дебатитѣ. Търдѣ достойното и безстраниливо държане на Мидхата му спечели всеобщи съчувствия. Мидхатъ паша и другите събвиняеми направиха апелъ въ кассацията.

Вашингтонъ, 22 — Г. Гарфиелдъ е раненъ съ два куршума отъ които съ единий въ гърдите, въ минутата когато отивалъ да се покачи на вагона. Гарфиелда занесоха въ „Maison Blanche“. Медиците още не сѫ се произнесли върху това до колко е опасна раната.

Вашингтонъ, 22 — Гарфиелдовия убийца се нарича Guiteau. Казва се че происхождението му е отъ Канада, което Марсийски консулъ му отказа. Мнозина казватъ че е лудъ.

Вашингтонъ, 22 — Гарфиелдъ умре.

Цариградъ, 22 — Серверъ паша и Кондуриоти вчера подпи- саха турко-гръцката конвенция. Абдулъ Азисовата майка написала писмо на Султанъ Хамидъ въ което му благодари за дъто отъмътилъ за сина и умилъ името на Османа отъ пятното на самоубийството.

Вашингтонъ, 22, Слуха за смъртта на Гарфиелда се опровергава. Убието Guiteau е 40 годишъ на възрастъ. Родилъ се е въ щата Илиноасъ. Въ Шикаго е признатъ за авантюристъ безъ принципъ, има амбиции че е законно припознатъ за лудъ.

Прага, — Мината нощ по цѣлия градъ бѣше тишина. Нѣма нѣдѣлна навалица.

Римъ, 22 — Тази вечеръ пристигналъ въ Туринъ английски банкеръ Арингъ Илабро за да подпише Италиански държавенъ заемъ.

Бѣлградъ, 22 — Днесъ тържественно Князъ Миланъ първи че копне съ мотиката за захващането направа на желязницата.

Кобленцъ, Тази нощъ императрицата прекара злѣ, но сега е по-добре и похапна.

Берлинъ. — Щомъ се узна тукъ за заробването на Германски подданикъ отъ разбойници Министерството на Външните Дѣла направи постъпки за да се освободи. Извѣстията, които идатъ отъ Цариградъ, увѣряватъ, че г. Бернже освободенъ се вече завърналъ въ Белово.

Цариградъ, 23 — Увѣряватъ че смъртното наказание на всички осъдени по дѣлото на Абдулъ Азиса ще се смегчи съ вѣчно заточение въ Таифъ у Арабия.

Свищовски мировий съдия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I-Й.
БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ.

На 1881 год. май 12. Свищовски мировий съдия, въ публично съдебно засѣдане разглѣдва гражданско дѣло № 202 1880 г. по искътъ предиленъ отъ Свищовската земедѣлческа касса противъ Еминъ Ефенди живущъ по настояще му въ Цариградъ (Турция) за 600 гроша.

При разбирателството на дѣлото присъствува само представителя на земедѣлческата касса кассиеръ Г. Н. Високовъ, като ищещъ а отвѣтника отсътствува прочете се отношението № 133 отъ 21 октомври 1880 г. на Свищовската земедѣлческа касса прието на 20 ноември 1881 год. и записано подъ № 206 слѣдъ което тѣжителя подкрепи искътъ съ единъ записъ и възрази че понеже отвѣтникъ се не яви ни лично ни чрезъ свой повѣренникъ да отговори на срѣщу искътъ му то той моли да се осъди задочно, като поручителъ за пѣкъ си Ахмедъ Юсеинъ който живѣлъ въ неизвестно място, да плати суммата отъ гроша 600 която Ахмедъ Юсеинъ дължи по казаний записъ, заедно съ лихвата имъ по 12 % на година отъ 6 априли 1872 год. до денътъ на исплатъ имъ.

Мировий съдия като взе предъ видъ:

1) Че отвѣтника който бѣ повиканъ съгласно ст. 115 § 2 отъ Временните Съдебни Правила съ призовката № 451 въ „Държавенъ Вѣстникъ“, се не яви ни лично ни чрезъ свой повѣренникъ за да отговори на заявения срѣщу него искъ.

2) Че тѣжителя подкрепи искътъ си съ законенъ актъ.

На основание на горѣзложеното и съгласно чл. чл. 71, 100, 115 и 116 отъ гражданско съдопроизводство за мировитѣ съдии.

Задочно Рѣши:

Признава искътъ на земедѣлческата касса за доказанъ и осъджа Еминъ Ефенди да заплати суммата отъ 600 (шестотинъ) гроша заедно съ лихвата имъ по 12- % на година отъ 6 априли 1872 г. до денътъ на исплатъ имъ също и съдебните разноски които сѫ послѣдовали и които ще послѣдоватъ.

Настоящето рѣшение е неокончателно и съгласно чл. 124, 125 и 132 отъ горѣзложеното съдопроизводство подлѣжи на апелъ съ единъ мѣсяченъ срокъ отъ денътъ на публикуването му.

Мировий съдия: Т. К. Мариновъ.

Секретарь П. Т. Тортомановъ.

Отъ Новоселски мировий съдия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 78.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I-Й
БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ.

На хиляда восемстотинъ восемдесетъ и първа година, май 1-й, Новоселски мировий съдия, разгледа гражданско по описа дѣло № 78, на Нено Вълковъ изъ с. Ченге, повѣренникъ на Ченгенското училищно настоятелство, съ Георги Драковъ, бившият Ченгенски жителъ, по настоящемъ живущъ въ гр. Ахило (Источна Румелия), за искъ 876 лева. Отвѣтника Георгий Драковъ призванъ чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“, съ призовка подъ № 97, обнародвана въ брой 85 истекшата година и 22-й и. г., не се яви за отговоръ нито самъ, нито чрѣзъ повѣренникъ. Като разгледа дѣлото задочно на основание чл. 115 и 116 отъ Гражданските Съдопроизводства, мировий съдия намѣри, че жителътъ изъ с. Ченге на 1858 година съ наемъ привозили дѣски на Георги Драковъ въ г. Ахило, който наемъ взелъ на 876 лева, съ условие тази сума Георги Драковъ да брои срѣчу черковни и училищни имъ дългъ на кредиторътъ имъ Хри-Анастасовъ въ г. Ахило, но рѣченый Георги не заплатилъ горека-занната сума нито на кредиторътъ имъ, нито на училищното настоятелство и до днесъ. Като взе въ внимание показанията на свидѣтелите Димитръ Сѣбевъ, Раю Добревъ и Нену Добревъ, по чистата имъ съвѣсть, че жителътъ изъ с. Ченге дѣйствително иматъ да взематъ 876 лева отъ Георгий Драковъ отъ превозъ дѣски, която сума не заплатилъ нито на кредиторътъ имъ, нито на училищното настоятелство и до днесъ, и като взе въ съображеніе, че отвѣтника нито самъ ни чрѣзъ повѣренникъ не се яви да възрази на заявлението срѣчу него искъ, и на основание чл. 48, 68, 100, 102 и 103 отъ Граждански съдопроизводство,

Опредѣли:

Отвѣтника Георги Драковъ изъ г. Ахило, да брои 876 лева и съдебни разноски 36 лева на Нено Вълковъ, повѣренникъ на Ченгенското училищно настоятелство. Настоящето рѣшение е неокончателно чл. 132 и по чл. 124 и 125 отъ Гражданското Съдопроизводство, подлѣжи на апелационно обжалване въ Варненски окрѣзъ съдъ, съ единъ мѣсяченъ срокъ отъ дена на публикуването му.

Мировий съдия Я. Урумовъ.

3—(287)—3

Никополски мировий съдия.

ЗА-ОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 52.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I-Й
БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ.

Въ публичното си засѣдане отъ 25 февруари 1881 г. Никополски мировий съдия, Богданъ Манчевъ, разгледа гражданско по описъ на закрития Никополски окрѣженъ съдъ дѣла, относително по тѣжбата на Иванъ Мандиковъ отъ г. Никополъ, противъ Мурадъ Араслановъ, съ неизвестно мястоожителство, за 2077 гроша.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ слѣдующитѣ: На 15 юли 1880 г. съ прошение записано подъ № 956, Иванъ Мандиковъ заявилъ въ закрития вече Никополски окрѣженъ съдъ слѣдующото: „Като имамъ да вземамъ отъ Никополски жителъ на име Мурадъ Араслановъ 2077 гроша, комуто съмъ давалъ пари и стока отъ дюкеня си за да си подържа домътъ, понеже той риболовствуваше съ мойте мрѣжи по Дунавътъ, тойзи искъ доказвамъ съ тѣфтеритѣ, само обаче като казаний Мурадъ изѣгналъ на 15 мартъ 1880 год. да ми даде записъ или си заплати борътъ, същевременно като се научавамъ че той е билъ въ Ромъния въ г. Браила, за това прося и проч. и проч. г.“

При разбирателството на дѣлото ищещъ заяви, че тъй като отвѣтникъ е виканъ съ призовка № 1702 отъ 28 юни 1880 год. чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“, то той проси да се постанови срѣчу рѣченый за-очно рѣшение. За поддържане искътъ си Мандиковъ представи търговскитѣ си книги и троица свидѣтели, а именно Ибраимъ Ибишевъ, Фуциджи Мехмедъ Юсеиновъ и Юсеинъ Ахмедоглу

Арабаджи, които распитали съ съблудение формалностите искани от 50 и 70 чл. чл. отъ Гражданското Мир. Съдопроизводство, подтвърдиха искътъ на рѣченний.

Никополски мировий съдия за порѣщие на това дѣло въ съображение: 1) че отвѣтникътъ виканъ чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“ съ призовка № 1702 съ дата 28 юлий 1880 год. и публикувана въ рѣченний вѣстникъ на 27 и 30 августъ и 6 септември същата година въ брой № 67, 68 и 69, не се явилъ до сега въ съдътъ за да се защити противъ предявени срѣчу него искъ; 2) търговските книги на ищецътъ, макаръ и ведени не по правилата на търговски законникъ, но все же могатъ служи отчасти за подържанье на искътъ; 3) свидѣтелските показания на Ибраимъ Ибишевъ Футиджи, Мехмедъ Юсеиновъ и Юсеинъ Ахмедоолу Арабаджи, и на основание 71, 72, 68 чл. чл. отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство 115, 116 чл. чл. отъ сѫщото Съдопроизводство и 31-и п. на 115 и 117 ст. ст. отъ Врем. Съд. Правила,

заочно рѣши:

Мурадъ Араслановъ да брои Ивану Мандикову 2077 (двѣ хиляди и седемдесет и седемъ) гроша и послѣдовавшите го разноски съдебни за съдебно мито платено въ бивши Никополски окръженъ съдъ и за публикуване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ франка 26 (двадесет и шестъ) и $\frac{74}{100}$.

Това рѣщие е постановено заочно и подлѣжи на отзивъ въ течението на двѣ недѣли; то ще се публикува въ рѣченний по-горѣ вѣстникъ и срокътъ на отзивъ ще се счита слѣдъ троекратното му обявление чл. чл. 12 120 и 121 отъ сѫщото Съдопроизводство по Гражданските дѣла подлежими на мировитъ съдии.

Издадено на 25 февруари хилядо осемстотинъ и осемдесет и първа година.

Настоящето се прочете въ окончателна форма на 27 февруари 1881 година.

На пъвообразното подписали:

Никополски мировий съдия Б. Манчевъ.
Секретарь Ширбаевъ.

3—(299)—3

Плѣвненски окръженъ съдъ.

РѣШЕНИЕ.

№ 1277.

Въ името на

**НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРА I-И
БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ**

Плѣвненски окръженъ съдъ, състоящъ подъ предсѣдателството на предсѣдатель Иванъ В. Плакуновъ въ присъствието на правителствените членове Аристотель Х. Николовъ и Константинъ Н. Костовичъ, съ участието на г-на помощникъ прокурора Николай Пановъ и при помощъ секретаря Георгий Ив. Узуновъ разгледа гражданското дѣло подъ № 114, 1881 г. по тѣжбата на Джерджизъ бей Ахмедъ Беювъ изъ г. Ловечъ, срѣчу покойниятъ Али Шевкетъ Бей изъ сѫщия градъ, на когото наследниците живѣятъ въ Цариградъ, за единъ пайтонъ съ три коня.

Съд. приставъ при Соф. окр. съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 343.

Долуподписаннитъ М. Карапиловичъ съдебни приставъ при Софийски окръженъ съдъ, на основание ст. 451, 452, 454 и 465 отъ Врем. Съд. Правила обявявамъ че слѣдъ 61 день отъ троекратното отпълнение на настоящето, ще да се продава чрезъ наддаване въ канцелярията на подписаннитъ при Софийски окр. съдъ недвижимото имущество на жителите отъ с. Бистрица, Софийски окръгъ, а именно Ангелина, Младена и Иванча Цвѣтанови.

1. Една къща съ градина отъ 10 уврати;
2. Една воденица съ единъ камъкъ;
3. Два уврати ленище;
4. Четири уврати нива;
5. Дванадесет уврати сѫщо;
6. Също;
7. Четири уврати сѫщо;
8. Осемъ „ „ „

9. Също;
10. Четиринаесет уврати сѫщо;
11. Също;
12. Шестъ уврати сѫщо;
13. Четири уврати сѫщо;
14. Също;
15. Шесть уврати нива;
16. Също;
17. Четири уврати сѫщо;
18. Дванайсетъ уврати сѫщо;
19. Шесть уврати сѫщо;
20. Осемъ „ „ „
21. Шесть „ „ „
22. Четири „ „ „
23. Осемъ „ „ „
24. Четири „ „ „
25. Четиринаесет уврати сѫщо;
26. Деветъ коси ливада;
27. Шеснайсетъ коси сѫщо;
28. Една коса сѫщо;
29. Двѣ коси сѫщо;
30. Три коси сѫщо;
31. Също;
32. Четири коси сѫщо;

33. Двѣ „ „ „
34. Шесть „ „ „
35. Двайсет и четири коси сѫщо;
36. Шесть коси ливада заедно съ една кория.

Горѣказанното имущество първоначално е оцѣнено за 5730 гроша, отъ която цифра ище почне наддаванието.

Ще се продава на основание испълнителни листъ подъ № 125, издаденъ отъ Софийски окръженъ съдъ въ полза на Георгий, Захарий и Михаилъ Цвѣткови отъ София, за 81 полимперияли и съдебните разноски съгласно ст. 957 отъ Временните Съдебни Правила.

Желаещите да купятъ, могатъ да разглѣждатъ формалностите на настоящата продажба всѣкий денъ въ канцелярията на подписаннитъ.

София 25 май 1881 год.

Съдебенъ приставъ М. Карапиловичъ.

3—(317)—3

На именни позивъ се яви Джерджизъ бей Ахмедъ Беювъ лично.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ следующи:

Ищеца Джерджизъ бей Ахмедъ Беювъ съ прошението си подадено въ Плѣвненски окръженъ съдъ на 4 май 1881 год. заведено въ входящия регистъ подъ № 1085 се тѣжи, че още при животъ на покойния Шевкетъ бей билъ купилъ отъ него единъ пайтонъ съ три коня заедно съ принадлежностите имъ и че въ негово отсѫтствие изъ градъ Ловечъ помѣнѣтий Али Шевкетъ бей умрѣлъ и Ловчанското управление като прибрало всичките вѣщи и пари на покойния зелъ и коньетъ съ пайтонъ и ги испратилъ въ Плѣвненски окръженъ съдъ като принадлежности на помѣнѣтий Али Шевкетъ бей за които се е публикувало за да се продаватъ и моли да се спре продажбата за които ще покаже че той ги е купилъ.

Слѣдъ доклада на дѣлото отъ члена при този съдъ Константина Н. Костовича ищаца се устнитъ обяснения на ищеца свидѣтелските показания на представените отъ ищеца свидѣтели които се испитаха подъ клѣтва и заключението на г-на помощ. прокурора.

Отъ изложеното въ дѣлото отъ устнитъ обяснения на ищеца отъ свидѣтелските показания на свидѣтелите и отъ заключението на г-на помощ. прокурора.

Съдътъ като има предъ видъ:

1-о) че ищеца въ подкрепление на искътъ си представи свидѣтели които подъ клѣтва показаха че спорниятъ пайтонъ заедно съ коньетъ и принадлежностите имъ сѫ собственность негови и

2-о) заключението на г-на помощ. прокурора, който предлага че тъй както отъ свидѣтелските показания се вижда че пайтонъ заедно съ коньетъ и тѣхните принадлежности сѫ собственность на Джерджизъ бей Ахмедъ Беювъ, то прокурорскиятъ надзоръ не намира никакви препятствия за да му се отدادятъ, и на основание ст. 134, 138 и 161 отъ Врем. Съд. Правила,

Рѣши:

1-о) Признава Джерджизъ бей Ахмедъ Беювъ изъ г. Ловечъ за притежателъ на единъ пайтонъ съ три коня и тѣхните принадлежности останали отъ покойния Али Шевкетъ бей и записани въ описание на имуществата му.

2-о) Съдебното мито отъ лева тридесет и два съгласно ст. 957 отъ Врем. Съд. Правила се възлагатъ на ищеца Джерджизъ бей Ахмедъ Беювъ които ще внесе въ държавниятъ ковчегъ.

Настоящето рѣщие е неокончателно и подлѣжи на обтѣжване въ Русенскиятъ апелативенъ съдъ въ два мѣсяци срокъ отъ денъта на троекратното обнародване на рѣщението въ окончателна форма въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Първообразното подписали: Предсѣдателъ Иванъ В. Плакуновъ, членове: Аристотель Х. Николовъ, Константинъ Н. Костовичъ и помощ. секретаря Георгий Ив. Узуновъ.

Вѣрно съ първообразното:

Предсѣдателъ И. В. Плакуновъ.

Секретарь С. Пановъ.

3—(338)—3

Русенски Окръжен Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2218.

Съгласно съ опредѣлението на Гражданското отдѣление на Русенски окръжен съдъ отъ 3 априли 1881 год. подъ № 113 обявява се съ настоящето, че покойният Цвѣтко Начовъ родомъ отъ Калоферъ, съгласно единъ завѣщателенъ актъ, завѣщава движими си имотъ, находящъ се въ г. Русе, на згоденицата си Димка Блъскова. За това се призоваватъ наследниците на покойния да се явятъ сами или чрезъ свои законни повѣренници, въ Русенски окръжен съдъ въ растояние на единъ мѣсецъ слѣдъ трикратното обнародване на настоящето обявление, за да успоряватъ завѣщателния актъ. Въ случай че никой се не яви, то всичките останали вѣщи отъ покойния Цвѣтка Начова ще се предадатъ подъ расписка на згоденицата му Димка Блъскова.

Подпредѣдатель Ю. Симеоновъ.

Секретарь Г. Братовановъ.

3—(321)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2253.

Никола Хаджи Кириловъ Русевичъ родомъ отъ село Арбанаси (Търнов. окръжие) бившиятъ акцизъ надзирателъ въ гр. Тутраканъ на 42 годишна възрастъ, съ сини очи, дълга брада и мустаки кестенови, лицето му пъстро, съ гола глава и растъ високъ; като е неизвестно мѣстожителството му, то се обявява всѣкому, който би узналъ неговото настояще мѣстопребиване, да съдъ е да обади това на най-близките полицейски власти, а тѣзи послѣдните се умоляватъ, да го представятъ безъ отлагане въ Русенски окръжен съдъ, за далнейше производство, по обвинението му въ злоупотребление на общественни сумми.

Русе, 26 май 1881 год.

Прѣдѣдатель Д. Мариновъ.

Секретарь Д. И. Раичовъ.

3—(322)—3

Варненски Окръжен Съдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 1694.

Варненски окръжен съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Времен. Съд. Правила, призовава Х. Исмаила Хасанова, дъщеря му Зилха и зетя му Хасанъ ефенди, жители отъ село Куванлъкъ, Провадийско окръжие, на които мѣстожителството по настоящемъ е неизвестно, да се явятъ въ съда лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ шестъ мѣсца отъ денъта на послѣдното трикратно публикуване на тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на иска (130) сто тридесетъ лири турски, предявенъ срѣщу тѣхъ отъ Михаила Д. Риболова отъ Провадия, повѣренникъ на Петра Лазарова, отъ сѫщето село.

Въ противенъ случай, съда ще постажи съгласно ст. 281 п. отъ сѫщетъ Правила, т. е. ако ищеща поиска, ще постанови заочно рѣшение.

Варна, 28 май 1881 год.

Предѣдатель Ст. Кабакчиевъ.

Секретарь Ив. Меразчиевъ.

3—(343)—3

Варненски Съдебенъ Приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 51.

Подпісанний съдебенъ приставъ при Варненски окръжен съдъ, на основание испълнителни листъ № 4235 отъ 8 декември 1880 год. издаденъ отъ истий съдъ, и ст.

430 отъ Врем. Съд. Правила, призовавамъ съ настоящето Фератъ бей Мехмедовъ Х. Алиевъ бившиятъ жителъ изъ гр. Балчикъ, а сега живущъ въ Цариградъ да внесе въ съда до два мѣсeca отъ троекратното публикуване на настоящата призовка, 7,600 франка пазаренъ курсъ, съдебни разносчи 154 франка и 17 фр. 20 сант. за публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за въ полза на Христо Долу Камбичъ повѣренникъ на съпругата си Мариго, жителъ изъ г. Балчикъ; въ противенъ случай ще се пристажи къмъ описа и продажбата на магазинъ находящи се въ гр. Балчикъ и една къща въ околията.

Варна, 23 май 1881 год.

Съдебенъ приставъ К. Апостоловъ.
3—(320)—3

Шуменски Съдебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 211.

Подпісанний съдебенъ приставъ, при Шуменски окр. съдъ, Г. Зафировъ, на основание Испълнителни листъ подъ № 258 отъ 27 априли 1881 год. издаденъ отъ истий съдъ, и съгласно съ ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 456 отъ Врем. Съдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното обнародване на настоящето обявление до два мѣсeca, ще се почне публичната проданъ на слѣдующето недвижимо имущество принадлежащо на Хашедъ и Хабибя Баходъръ Ефендиеви, отъ гр. Шуменъ, по настоящемъ живущи въ странство, състоящо отъ:

1) Една къща двоетажна, въ с. Велибейкъ, Прѣславска околия Шуменско окр., покрита съ керемиди, дворъ 9/10 дюлюма, градина единъ дюлюмъ, и до градината единъ дюгенъ, съ едно кафене първо начатата и цѣна е 2000 фр. пазаренъ курсъ.

2) Една нива отъ единъ дюлюмъ въ сѫщето село, оцѣнена за 100 фр.

3) Една нива отъ три лѣхи находяща се на Шуменски путь називаемъ „Бурсукъ Хасанъ“, оцѣнена за 75 франка.

4) Една нива отъ шестнадесетъ дюлюма находяща се въ сѫщата мѣстност називаемо „Багълъкъ Аркасънда“, оцѣнена за 320 фр.

5) Една нива отъ пять дюлюма, находяща се въ сѫщата мѣстност називаема „Табакъ Бахиръ Алжънда“, оцѣнена за 750 франка.

6) Една нива дванадесетъ дюлюма находяща се въ сѫщата мѣстност, Шуменското шосе оцѣнена за 240 франка.

7) Единъ чаиръ отъ три дюлюма находящи се подъ сѫщото село, оцѣненъ за 60 франка и

8) Единъ чаиръ отъ шестдесетъ дюлюма въ сѫщата мѣра до рѣката Камчия оцѣненъ за 960 фр.

Помѣнжтото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продаде за удовлетворение иска на Менахимъ Навонъ отъ гр. Шуменъ, състоящъ отъ 19,326 гроша и 137 фр. и 56 сант. прав. курсъ за съдебни разносчи.

Желающитъ да купятъ гази имущество, нека се явяватъ всѣки денъ въ канцелярията ми отъ часа 8 прѣди, пладнѣ до часа 5 послѣ пладнѣ, освѣнъ празничните дни, за което ще имѣтъ бѫдѣтъ достъпни за разглѣдване всичките книжа, относящи се по това дѣло, съгласно съ ст. 457 отъ сѫщетъ Правила.

Шуменъ, 25 май 1881 год.

Съдебенъ приставъ Г. Зафировъ.
3—(330)—3

Никополски Мировий Съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 728.

Никополски мировий съдъ призовава бившиятъ Никополски жителъ Стефанъ Астирино Кокура, а сега избѣгналъ не известно

гдѣ, да се яви въ канцелярията на този съдъ, лично или чрезъ свой повѣренникъ, въ растояние на шесть мѣсеченъ срокъ отъ денъта на обнародването на тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно 114 и 3 § отъ 115 членове на Врѣмennitѣ Съдебни Правила, да отговори срѣщу слѣдующите искове предявени срѣщу него отъ:

1) Ангелъ Дюлгеровъ отъ гр. Свищовъ за 84 кила кукурузъ;

2) Романъ Станчевъ отъ с. Белени (Свищовско окрѣжие) за 3950 гроша;

3) Турски подданикъ Франкопула за едно годишно слугуване;

4) Павелъ Пенчевъ, живущъ въ гр. Орхание за 2908 гроша;

и 5) Иванъ Мандиковъ отъ г. Никополь за 607 гроша.

Въ противенъ случай ще се постажи на точно основание споредъ 115-й членъ отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство.

Същевременно му се обявява че за обезпечenie на горнитѣ искове е наложенъ запоръ на кукурузътъ му находящий се въ хамбарътъ при воденицата на Иванъ Юрдановъ отъ гр. Свищовъ и на дюкенътъ му находяще се въ с. Ершенлуй (Никополска околия), съгласно постановлението на този съдъ отъ 7 марта т. г. и на основание 96—99 членъ отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Никополь, 7 май 1881 год.

Никополски мировий съдия Б. Манчевъ.

Секретарь Н. Т. Шорбоевъ.

3—(300)—3

Дърмански Мировий Съдия.

ПРИЗОВКА

№ 433.

Дърмански мировии съдия, на основание на чл. 4 отъ гражданскитѣ съдопроизводства и ст. 115 § 3 отъ Врем. Съд. Правила, призовава Молла Асанъ Алиевъ жителъ отъ с. Т. Изворъ (сѫщата околия) сега въ неизвестно място, да се яви лично или чрезъ свой повѣренникъ до шесть мѣсечето отъ денъта на троекратното публикуване на настоящата призовка, за да отговаря на предявението срѣчу него иска за гр. 2650 отъ Василъ Иончовъ отъ с. М. Бресница. Въ случай на неявението му ще бѫде подложенъ на задочно рѣшение, съгласно съ чл. 115 отъ гражд. съдопр.

Дърманци, 15 май 1881 г.

Мировий съдия И. Ивановъ.

Секретарь Т. Бояджиевъ.

3—(305)—3

Отъ Севлиевски Мировий Съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1285.

Севлиевски мировий съдъ на основание 114 ст. отъ Врем. Съд. Правила призовава Сабдула Ефенди бившиятъ жителъ отъ градъ Севлиево а по настоящемъ живущъ въ Турция (Константинополе) да се представи съгласно съ ст. 115 § 2 отъ сѫщетъ Правила самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно въ четири мѣсеченъ срокъ отъ денъта на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка за да отговари на заявения срѣчу него иска отъ наследници на Георги Ганчовъ отъ градъ Севлиево за 1250 гроша въ лира турска 104 гроша.

Въ случай на неявяване ще се постажи съгласно съ ст. 115 и 116 отъ гражд. съдопроизводство за мировитѣ съдии.

Севлиево, 28 май 1881 г.

Мирович съдия Г. Мартиновъ.

3—(339)—3

Дунавски Мировий Съдия.

ПРИЗОВКА.

№ 1157.

Съгласно съ 115 ст. 1-й пунктъ отъ Временните Съдебни Правила се призовава Константинъ Ивановъ Джумаетъ, жител Дунавския и сега живущъ въ Българското Княжество съ неизвестно място, до се яви въ залата на Дунавския мировий съдъ самъ или чрезъ свой повъреникъ въ растояние на единъ месецъ отъ троекратното публикуване на настоящата призовка за да отговори на предявени срещу него искъ отъ Константина Янакиевъ за 1050 въ тур. лира отъ 105 гр., освѣнъ лихвата имъ, и други 460 гр. съ записъ. Въ случай на неявяване въ съда на определенниятъ срокъ съдътъ ще се съобрази съ 115 и 116 чл. отъ съдопроизводството по Гражданските дела подсъдни на мировитъ съдии.

Мировий съдия Д. Н. Чуковъ.

3—(294)—3

Братчански Окръженъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 83.

Подписанний А. Н. Парушевъ Съдебенъ приставъ на Братч. окр. съдъ, на основание на Испълнителни листъ подъ № 378, издаденъ отъ съдящий съдъ на 13 мартъ 1881 год. и съгласно съ ст. 455 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, обявявамъ че слѣдъ 61 день отъ троекратното публикуване на настоящето ще се свърше чрезъ публичното наддаване продажбата на недвижимите имущества на Кадрията Сулимановъ ж. отъ с. Бела-Слатина (Рах. округъ) за дългътъ му (1800) хилядо и осемстотинъ гроша които ги дължи на Младенъ Павловъ (повъреникъ на Въло Ивановъ) а именно:

1) Единъ Шумакъ около 20 дюлюма и една ливада около 20 дюлюма между съседи: Мехмедъ Карра Сулимановъ, Соколарската межда, Сулиманъ дългий Хасановъ и Митко Кара Сулимановъ оценени за (1000) хилядо гроша.

2) Една нива около 12 дюлюма между съседи: Алиль Туровъ, Берберцитъ и Пасището оценена за (200) двѣстѣ гроша;

3) Една ливада подъ върха къмъ Попица около 10 дюлюма между съседи: Мехмедъ Карра Сулимановъ, Дику Топала и Пеню Пенковъ оценена за (100) сто гроша.

4) Едно място около 4 дюлюма между съседи: Митко Кара Сулимановъ, Мутинъ Алиевъ и Иончовъ пътъ оценено за (150) сто и петдесетъ гроша.

5) Едно селище въ с. Бела-Слатена около единъ дюлюмъ между съседи: Исеинъ Чаушъ, Али Сулимановъ и отъ двѣте страни пътъ оценено за (150) сто и петдесетъ гроша.

Тѣзи имущества не сѫ подъ залогъ. Продажбата ще се захване отъ съдящите оценки и ще стане съобразно съ ст. ст. 454, 458, 461, 463 и 465 отъ съдящите Правила желающитъ да купятъ тѣзи имущества, могатъ да се представатъ всѣкий денъ въ канцелярията на този съдъ отъ часа 10 преди пладне до часа 4 подиръ пладне освѣнъ въ празнични дни.

Братч, 22 май 1881 год.

Съдебенъ приставъ А. Н. Парушевъ.

3—(323)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 84.

Подписанний А. Н. Парушевъ съдебенъ приставъ на Братчанския окр. съдъ, на основание на Испълнителни листъ подъ № 118 издаденъ отъ съдящий съдъ на 30 януари 1881 год. и съгласно съ ст. 455 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, обявявамъ че слѣдъ 61 день отъ троекратното публикуване на настоящето, ще се свърши чрезъ публичното наддаване продажбата на недвижимите имущества

на Карра Ахмедъ жит. отъ гр. Рахово за дългътъ му (1506) хиляда петстотинъ и шест гроша, които ги дължи на Георги Райковъ жит. отъ гр. Рахово а именно:

1) Едно място за къща около единъ дюлюмъ между съседи: Омеръ Тютюнчийски, Мемедъ Трънка, пътъ и пътъ оценено за (1000) хиляда гроша въ Махалата голъма Чимия въ гр. Рахово.

2) Едно лозе въ долинъ лозя въ чартигъ на гр. Рахово около (5) петъ дюлюта между съседи: Якупъ Мустафа, Ширифъ Еф. Амитъ и пътъ оценено за (1000) хиляда гр.

3) Една ливада около 20 дюлюма и едно бранице около 20 дюлюма между съседи: Алтемирски Синуръ, Петко Тодоровъ и Търновската межда оценена за (1000) хиляда гроша.

Тѣзи имущества не сѫ подъ залогъ. Продажбата ще се захване отъ съдящите оценки и ще стане съобразно съ ст. ст. 454, 458, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Съдеб. Правила. Желающитъ да купятъ тѣзи имущества могатъ да се представатъ всекий денъ въ канцелярията на този съдъ отъ 10 часа преди пладне до 4 подиръ пладне освѣнъ въ празнични дни.

Братч, 22 май 1881 год.

Съдебенъ приставъ А. Н. Парушевъ.

3—(324)—3

ПРИЗОВКА

№ 85.

Подписанний А. Н. Парушевъ съдебенъ приставъ на Братч. окр. съдъ, на основание 115 ст. отъ Врѣм. Съдеб. Правила призовавамъ Мито Андронъ жителъ отъ гр. Братч, а сега не известно мястожителството му, да се яви въ този съдъ лично или чрезъ свой законенъ повъреникъ въ растояние на 6 месеца срокъ, отъ последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения срещу него искъ отъ Ник. Ивановъ ж. отъ с. Тешевица (Братч. окр.) за 2210 гроша въ случай ако се не яви слѣдъ истичането на горѣказаниятъ срокъ ще се постѫпи съгласно съ ст. ст. 331 и 333 отъ пomenатите правила.

Братч, 22 май 1881 г.

Съдебенъ приставъ А. Н. Парушевъ.

3—(325)—3

Кюстендилски Окол. Началникъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1366.

На основание испълнителни листъ подъ № 27, издаденъ отъ Кюстендилски мировий съдъ, подписанний обявявамъ за всеобщо знание, че два мясеца отъ трикратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се почне публичната проданъ съ наддаване на недвижимото имущество една къща въ гр. Кюстендилъ улица Чукурска баня подъ № 20, състояща отъ 4 стаи яхъръ, сенарница (плѣвна), готварница, килеръ и дворъ отъ $\frac{1}{4}$ увратъ, принадлежаща на Сулейманъ Молла Даудовъ.

Това недвижимо имущество не е заложено никому, и продажбата ще се извърши съобразно съ ст. 452, 454 и 456 отъ Временните Съдебни Правила за удовлетворение искътъ 3450 гр. на Еметулахъ Ахмедовъ Кюстендилски жителъ.

Желающитъ да взематъ участие въ наддаването, нека се представятъ всякой денъ въ канцелярията ми, гдѣто се намиратъ всички книги, освѣнъ празници.

Кюстенд. окол. началникъ: Ж. Бончовъ.

Секретарь: Т. А. Стефановъ.

2—(352)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1367.

Подписанний Кюстенд. околийски началникъ на основание испълнителни листъ издаденъ отъ Кюстендилски мировий съдъ отъ 22 януари 1881 год. подъ № 74, и съгласно съ ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 456 отъ Временните Съдебни Правила обявявамъ за всеобщо знание че слѣдъ троекратното обнародване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до два месеца ще се продължи публичната проданъ на долѣзложениетъ недвижими имоти находящи се въ с. Слокощица Кюстенд. околия, на дължника Михаилъ Вучковъ Кюстенд. жителъ за дългътъ му 1360 гр. на Катерина Констандинова отъ съдящия градъ.

1) Едно лозе въ землището на село Слокощица въ мястото називаемо „Църквенци“ до границки синоръ състояще отъ четвърть и полъ увратъ а съмѣждено съ Анино, Тасе Самарджиево, Ризово лозе и гранични синоръ, първоначалната цѣна е 350 гроша.

2) Друго лозе въ землището на съдъто село въ мястото називаемо „Църквици“ състояще отъ три четвърти увратъ, а съмѣждено съ Велко Семерджиевъ, Харалампиево, Андоново лозе и нивата на ищеща, първоначалната цѣна е 700 гроша.

3) Градина въ землището на съдъто село въ мястото називаемо „Конопище“ състояще отъ единъ четвъртъ увратъ а съмѣждена съ Харалампиево и Ризова градина, Стоянъ фурнджиевъ и Велкова нива, първоначалната цѣна е 310 гроша. Горното имущество не е заложено никому, книгите относящи се до продаваемиятъ имотъ се намиратъ въ канцелярията ми и сѫ достъпни всѣкому отъ желающитъ да го купятъ всѣки денъ освѣнъ празници.

Кюстендилски окол. началникъ Ж. Бончовъ.
Секретарь Т. А. Стефановъ.

2—(353)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1368.

Подписанний Кюстенд. околийски началникъ на основание решението издадено отъ Кюстендилски мюфтия отъ 11 февруари 1881 год. и съгласно, ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 456 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното обнародване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до два месеца ще се продължи публичната проданъ на долѣзложениетъ недвижими имоти находящи сѫ въ село Периволъ Кюстендилска околия на дължника Хасъ Кадъна Чобанова Кюстендилска жителка за дългътъ и 2160 гр. на Велика Ангелова отъ съдящия градъ.

Една овощна градина въ мястото називаемо „Плоча“ състояща отъ три уврати а съмѣждена съ Гогева овощна градина, Никова овощна градина, вода и пътъ.

Друга овощна градина въ мястото називаемо „Вишковецъ“ състояща отъ единъ и $\frac{1}{4}$ увратъ, а съмѣждена съ Х. Агушова овощна градина, Никова овощна градина, Шехъ Белиградова овощна градина и пътъ.

Една градина подъ селото състояща отъ единъ четвъртъ увратъ а съмѣждена съ попъ Харалампиева бахча и градина, Мехмедова и Митова градина всичко наедно оценено 3500 гроша.

Горното имущество не е заложено никому. Книгите относящи се до продаваемиятъ имотъ се намиратъ въ канцелярията ми и сѫ достъпни всѣкому отъ желающитъ да го купятъ всякой денъ освѣнъ празници.

Кюстенд. окол. началникъ Ж. Бончовъ.
Секретарь Т. А. Стефановъ.

2—(354)—3